

15 NOVEMBER 1929

No. 22

34e JAARGANG

DE STER

HALF-MAANDELIJKSCH TIJDSCHRIFT
VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

OPGERICHT IN 1896

„En de vrede Gods heersche in uwe harten. tot welken gij ook
geroepen zijt in één lichaam; en weest dankbaar.”

Kolossensen 3: 15.

DE STELLING DER MORMOONSCHER KERK.

„Schijnt andren, wat u krom schein, recht,
Heet niemand daadlijk dom of slecht.”

Ruim een kwarteeuw geleden schreef de heer C. V. Gerritsen een brievenreeks in het „Algemeen Handelsblad”, later in boekvorm verschenen onder den titel: Brieven uit en over Amerika door C. V. Gerritsen en Dr. Aletta H. Jacobs (F. van Rossen, Amsterdam, 1906) waarin hij zegt:

„Het doel van de verdere reis was Utah en zijn hoofdstad Salt Lake City: het land der Mormonen! Welk Nederlander denkt hierbij niet onmiddellijk aan de veelwijverij? De pers in Europa heeft zooveel jaren lang van dit merkwaardig volk niets anders medegedeeld dan overdreven en soms onware voorstellingen omtrent het huwelijksleven der Mormonen, dat men langzamerhand is gaan gelooven, dat dit zoo ongeveer het eenige was, dat van hen te zeggen viel. En dit is onjuist”.

Het is een eigenaardig verschijnsel, dat thans, 25 jaar later, die inleiding nog even bruikbaar is voor een verhandeling over het Mormonisme. Dit treft den schrijver van dit opstel, die vier-entwintig jaar buitenslands is geweest, in het Mormoneland, bijzonder, en daarom laat hij enkele vooraanstaande Nederlanders, die Utah bezocht hebben, zijn onderwerp inleiden. De heer Gerritsen zegt verder:

„Zij zullen voor ons Nederlanders altijd blijven een sympathiek volk, omdat zij, trots alle vervolging, volhard hebben in hun geloof en daardoor de kracht konden ontwikkelen om honderdduizenden tot welvaart te brengen. Het is inderdaad een lust te zien hoe hier, door

ijver en vlijt, maar vooral door taaië volharding, een woesteny, grooter in omvang dan ons geheele land, is herschapyen in vruchtbare akkers, in weelderige boomgaarden, in groene weiden. Overal heerscht welvaart. Armoede kent men in den staat Utah niet." (Brieven uit en over Amerika, bl. 64.)

In dienzelfden geest schryft de heer R. P. J. Tutein Nolthenius in zijn *Nieuwe Wereld* (bl. 258):

„Wie de geschiedenis van de Transvaal begrijpt, kent ook die der Mormonen. Voor ons, die slechts vanuit de verte en oppervlakkig zien, moge Mormonendom veelwijverij zijn en niets anders, voor wie dieper in het wezen der zaak doordringt, is het Mormonisme niet enkel de meest grandiose proefneming op godsdienstig-maatschappelyk gebied, welke deze eeuw heeft zien geboren worden, doch ook verreweg de best geslaagde. Dit is aan twee oorzaken te danken: de buitengewone kracht, welke uitging van de leiders der beweging — niet enkel mannen des geloofs maar ook mannen van de praktijk; en de buitengewone éénheid der volgelingen. Want de Mormonen zijn één van geest, en gedisciplineerd als een Europeesch leger.

„Daarin schuilt hunne kracht. Maar daaruit dreigt dan ook gevaar voor den Amerikaanschen Staat!”, zoo gaat de heer Nolthenius verder. „Deze vrees — en niet verontwaardiging over veelwijverij — is de eigenlyke reden van den bitteren haat, de verguizing en vervolging waaraan zij blootstaan. Waarom keert zich in een Katholiek land als Frankryk, de geheele clericale macht als één man tegen wat in Protestantsche landen vrijwel onopgemerkt voorbijgaat: de Vrijmetselarij? En omgekeerd, waarom wordt zelfs in Protestantsche landen zoo heftig uitgevaren tegen de orde der Jezuïeten?

„Het samenpersen van een groote menschenmassa tot één lichaam met duizend armen om te slaan en één hoofd om den slag te richten, dát is wat gevreesd wordt in elke maatschappij, hoe dan ook samengesteld — een trust op sociaal gebied, duizendmaal geduchter dan een trust van nijverheidsondernemingen, omdat de drijfveer niet is: dorst naar goud, maar dorst naar Waarheid!

„Dit verklaart dan ook de heftige aanvallen waaraan de Mormonen blootstonden.”

Zoover de heer Tutein Nolthenius. En hieraan kan terstond toegevoegd, dat die vrees, wat Utah betreft, ongegrond is gebleken. Dat staven o.a. de volgende woorden uit een persgesprek met den gouverneur van Utah, meegedeeld in „Panorama” van 31 Aug. 1929:

„Ik was gelukkig genoeg een lang gesprek te kunnen voeren met den tegenwoordigen gouverneur, George Dern, een man, die zulke voortreffelyke eigenschappen bezit, dat hij, hoewel zelf democraat, twee keer tot gouverneur werd gekozen in een republikeinschen staat. Hij heeft gezegevierd ondanks zijn politiek-ongunstige positie, ondanks zijn godsdienstige overtuiging; want hij is niet-Mormoon, en toch hebben de Mormonen hem tot de hoogste waardigheid in den staat gekozen.”

Die verslaggever is Amerikaan. Laat mij als Hollander, die jarenlang in het Rotsgebergte gewoond heb, die woorden onderstrepen. Ik heb daar ettelijke malen gestemd, en altijd onbelemmerd.

Met dát al blijft de valsche reden van den bitteren haat waaraan wij blootstaan: de verontwaardiging over „veelwijverij” voort-

leven. „Veelwijverij” heeft bij Mormonen een even ongunstigen klank als bij niet-Mormonen, en dient nimmer in één adem met het Mormonisme genoemd. Jaren geleden leefden enkelen in een meervoud-echt, die aan de echtelingen zeer hooge verplichtingen oplegde, precies het tegenovergestelde van het ongebreidelde leven, dat het woord „veelwijverij” voor den geest roept. Onze bestrijders echter gebruiken bij voorkeur dat ongure woord — ze deden dat vroeger en ze doen het thans, zelfs nu er van het eene noch van het andere sprake is. Telkens en telkens weer wordt de goede naam der Mormonen door het slijk gesleurd, telkens en telkens weer de smodderige beschuldiging van „veelwijverij” herhaald. Het spijt mij te moeten zeggen, dat verschillende predikanten vooral meedoen aan deze oneerlijke bestrijding. En dat feit bevreemdt mij: van hen toch mag verwacht worden dat zij begrijpen, dat hun sliksmijten niet alleen den goeden naam van eerlijke landsburgers bezoedelt, maar bovendien een slag is in het gezicht van de betrokken regeeringspersonen. Doch geduld: de tijd brengt alles terecht.

„Van alle wonderen der Schepping”, zoo zegt de heer Tutein Nolthenius, „is de mensch zeker de meest wonderlijke. Hier hebt gij een tot het uiterste fanatiek volk..... dat tevens doodnuchter praktisch blijft; dat allerminst bang is voor nieuwigheden: zelfs aan vrouwen het stemrecht toekent, aan arbeiders veroorlooft hun werkkraft als kapitaal in te brengen; dat kanalen graaft zooals de knapste Hollander; even handig fabrikant is als landbouwer; dat opgaat in het gebed en in de vervulling der godsdienstplichten, doch niet minder ijverig dans en tooneelspel beoefent. En dit volk, na zeventig jaren te zijn vervolgd door de meest gewetenlooze gelukzoekers; inplaats van beschermd te worden door hoogerhand, op alle mogelijke wijze door de Regeering gekweld en gedrukt; heeft niet enkel het hoofd weten te bieden aan tegenspoed, waaronder elk ander volk zoude zijn tegronde gegaan, maar is zóó krachtig geworden, dat zijne vijanden vreezen dat het van verdrukte zèlf verdrukker zal worden!

„Het Mormonendom doet ons onwillekeurig afvragen”, zoo gaat de heer Nolthenius voort, „of de wijsheid onzer eeuw, die zich onfeilbaar acht, wel veel méér is dan de aangewaaide geleerdheid van een jongen uit de laagste klasse der wereldschool; wijsheid, die hem hulpeloos laat, waar het de oplossing van sociale raadse- len betreft. Gelukkig dat wij de ergernis van zóó onze onwetendheid te zien ontdekt, verbergen kunnen achter het masker der verontwaardiging over eene polygamie, die bijna zuiverheid van zeden is tegenover wat de beschaafde wereld te aanschouwen geeft!” (blz. 282).

Tot zoover de heer Tutein Nolthenius. Wij stellen er prijs op, hier te herhalen, dat die „polygamie” een a f g e d a n e z a a k is, dat de verontwaardiging daarover misplaatst is. En wat nu daar-

tegenover de beschaafde wereld te aanschouwen geeft, zooals de heer Nolthenius dat met een uitroep teeken uitdrukt, dat brengt ons meteen tot onze boodschap, tot de stelling die het Mormonisme in de godsdienstwereld inneemt.

De Mormoonsche Kerk, de Kerk van Jezus Christus van de Laterdaagsche Heiligen, zooals zij officieel heet, is geen secte. Een secte is een menigte die dezelfde geloofsbegrippen aankleeft, in z o n d e r h e i d d i e z i c h a f g e s c h e i d e n h e e f t v a n d e H o o f d k e r k. De Laterdaagsche Kerk heeft zich van geen enkele kerk afgescheiden. Zij is Roomsch noch Hervormd. Zij staat alléén. Zij is, dit is onze prediking, zèlf de ware Christelijke Kerk, door Christus-zelf opnieuw opgericht. De wording en opkomst der Laterdaagsche Kerk, in spijt van de bitterste vervolging, is — zoo gevoelen wij — een onweerlegbaar getuigenis van hemelsche voorlichting en goddelijke leiding.

De geest en genius dier Stichting,
 Haar grootsch en Godegeheiligd werk,
 Geen holle woorden maar v e r r i c h t i n g,
 Zijn teeknen van de ware Kerk.
 Haar onverdroten opwaarts streven,
 Haast honderd jaar tentoongespreid,
 Haar groote levensvatbaarheid,
 Bewijzen daar werd licht gegeven
 Den jongen, die dit Werk begon,
 Dat onmiskenbaar wijst naar Boven,
 Naar 't Licht der lichten, zoo te loven,
 Naar de Onbevleete Waarheidsbron.

Moderne openbaring, goddelijk gezag, herstelde kerk-organisatie; ziedaar wat de Mormonen aan te bieden hebben aan Roomsche en Grieksche Katholieke, aan moderne en orthodoxe Protestant, aan Jood en niet-Jood. Wij zeggen het niet met hoogmoed, maar met diepe erkentelijkheid voor het ons toevertrouwde; niet smalend op Rome en Protestantisme, of welk ander „isme” ook, maar dankbaar-blijde dat wij Gods gouden waarheid mogen mededeelen „totdat wij allen komen tot de eenigheid des geloofs en der kennis van den Zoon Gods.”

Dát is de stelling der Mormoonsche Kerk. En dat wij ondanks die schijnbaar-zelfgenoegzame houding niet benepen, maar integendeel heel breed van opvatting zijn, hebben wij getoond in onze handelingen en leer in het verleden, en hopen dat ook in de toekomst te toonen. Als de predikanten in Nederland zich groepen gevoelen ons te bestrijden, hopen wij dat zij het voortaan zullen doen met eerlijke wapens, met de waarheid. Dan hebben wij verder geen appeltje met hen te schillen. Eén onzer tegenwoordige leiders drukt zich hieromtrent als volgt uit:

Ga voort, waarde Christenbroeder! Bouw zooveel hospitalen en sticht zooveel zendingen als ge maar wilt. Spreid de blijde boodschap over de wereld en laat des Heilands naam weerklinken van pool tot pool. Gij kunt, wat ons aangaat, de faam van Jezus Christus niet te ver, noch te wijd uitschallen. (O. F. Whitney, *S a t u r d a y N i g h t T a l k s*).

Daargelaten nu wat de beschaafde wereld te aanschouwen geeft op huwelijks- en zedelijk terrein, is het, zoo vraag ik, in Nederland onnóódig, dat de stem, die éénheid brengen wil, gehoord worde? Mij dunkt, de bonte mengeling van het Protestantische kerkelijke leven, van Roomsche- en Oud-bisschoppelijke Katholieken, van Nederlandsche- en Portugeesch-Israëlieten, van sekten en stroomingen bij de vleet, gevolg van onnoembaar leerverschil, rechtvaardigt ons ernstig streven. De christenwereld heeft lang een droom gekoesterd, een lieflijke droom van wereldvereeniging, van een algemeene christelijke kerk over de geheele aarde, een droom die zoo wreed verstoord werd door den wereldoorlog. Die vreeselijke wereldoorlog waarin honderdduizenden blanken, bruinen en zwarten streden, christenen tegen mede-christenen, Duitse christenen samen met Mohammedanen tegen Britsche christenen — de Mohammedanen spreken van christenhonden..... De dorre takken van den boom des Christendoms, hoe deed die werfstorm ze neerdwarrelen.....

Bij de bonte mengeling van kerkelijk leven en geestelijke stroomingen, bij onnoembaar leerverschil, zien wij de Christenwereld voor ontzaggelijke maatschappelijke vraagstukken geplaatst. De Mormoonsche kerk beweert dat ze voor heel veel een oplossing heeft en treedt u met de bewijzen in de hand tegemoet. Zij heeft op practische wijze sociale en economische vraagstukken opgelost, zonder de bestaande gemeenschaps- of regeeringsinstellingen teniet te doen of te wijzigen. Ze is geen theorie. Ze *w e r k t*. Ik wil u niet vermoeien met allerlei citaten, maar ik zou u kunnen verwijzen naar schrijvers die hieraan hun aandacht geschonken hebben en tot de conclusie zijn gekomen dat de oplossing van allerlei vraagstukken der huidige beschaving te vinden is bij de beweging die algemeen bekend staat als het Mormonisme.

Hiervoor vragen wij uw aandacht. Wij verzoeken u, nota te nemen van onze kerkorganisatie en wat zij doet. De heer Nolthenius zegt dat wij zoo gedisciplineerd zijn als een Europeesch leger. Laat mij u zeggen dat wij béter gedisciplineerd zijn dan een Europeesch of welk wereldsch leger ook. En wel hierom, dat onze werkers *v r i j w i l l i g e* werkers zijn, die arbeiden met den gloed der overtuiging, met onzelfzuchtige toewijding aan Goddelijke idealen, met vroomheid door leven en doen getoond, met een levend geloof in den Openbarings-God, in gehoorzaamheid aan Wien alleen vrede, moed en geduld gevonden kunnen worden.

Ons jeugdwerk heeft reeds lang de aandacht getrokken in Amerika. Het begint de aandacht te trekken hier in Nederland. Amerikaansche predikanten hebben erkend dat het Mormoonsche Zondagsschool-systeem het hunne ver vooruit is. Van het driemanschap af, dat het hoofdbestuur over de geheele Kerk vormt, tot den laagsten gezaghebber toe (door al de rijen van Apostelen, Zeventigers, Ouderlingen, etc. heen) werken allen zonder salaris. Onze zendelingen reizen op eigen kosten. De onkosten van administratief en ander niet rechtstreeksch „geestelijk” werk worden uit het tiendfonds bestreden. De tiend is een vrijwillig offer.

De eerste Zondag van iedere maand is een vastendag. Hierbij wil ik even stilstaan. Het geeft u wellicht een beteren kijk op ons werk. Voor den Mormoon is vasten niet het niet-eten van dit en het wel eten van dat, maar een beslist onthouden van spijs en drank. En wat door het vasten uitgespaard wordt, komt den armen ten goede: elke vaster wordt een blijmoedige gever. Geheel in den geest van Jesaja 58: „Zou het zúlk een vasten zijn dat ik verkiezen zou, dat de mensch zijn ziel een dag kwelle? Is niet dit wat ik verkies: dat gij losmaakt de knopen der goddeloosheid? dat gij den hongerige uw brood mededeelt?”

In dézen geest wordt het vasten een stapsteen tot de onthouding van allerlei zinnelijke genietingen, een middel tot de beperking onzer behoeften en een onderdeel van de oefening in zelfheerschappij, die tot hogere verrichtingen en genietingen voert — een kostelijke geestelijke, zoowel als lichaamsoefening, op den weg naar een hogere levenshouding en een mooie zielsontplooiing. Het lijdt geen twijfel dat zulk een onthouding zegeningen afwerpt. In de vastendag-bijeenkomsten of getuigenismeeTINGS belijdt menige ernstige ziel dit. En in elk geval worden de concrete vruchten van het vasten door de nooddruftigen geplukt. Een enkele maal wordt er een speciale vastendag uitgeroepen, zoals eenmaal sinds den wereldoorlog, ten behoeve van de noodlijdenden in het Nabije Oosten. Ik heb dat meegemaakt in Utah, toen er ruim dertig-duizend dollar op één dag gecollecteerd werd. Bij zulke inzamelingen komt de efficiency, de doelmatigheid der Mormoonsche kerkorganisatie ter dege uit. Elk kerklid wordt in heel korten tijd bereikt, en er blijft niets aan den strijkstok hangen.

Wat nu ten slotte onze leerstellingen aangaat: de Laterdaagsche profeet werd eens om een lijstje van geloofsartikelen gevraagd en gaf toen dertien leerpunten op, die hierop neerkomen:

1. Geloof in Vader, Zoon en Heilige Geest.
2. Verantwoordelijkheid voor eigen kwaad, niet voor erfzonde.
3. Door verzoening van Christus zaligheid voor allen mogelijk, mits Evangeliewetten en -verordeningen worden nageleefd.

4. De eerste voorschriften zijn: Geloof, Bekeering, Doop (onderdompeling), Handoplegging (voor de gave des Heiligen Geestes).
5. Evangeliedienaars moeten door God geroepen en door gezagdragers aangesteld worden.
6. Kerkorganisatie als vroeger: apostelen, profeten etc.
7. Geloof in gaven van talen enz.
8. De Bijbel is het Woord van God; het Boek van Mormon eveneens.
9. Geloof in voortdurende openbaring.
10. Geloof in de letterlijke vergadering van Israël, de herstelling der Tien Stammen. Zion wordt in Amerika gebouwd. Christus zal persoonlijk op aarde regeeren. De aarde wordt verheerlijkt.
11. Het recht van aanbidding, volgens de inspraak van ons geweten.
12. Onderworpenheid aan gezag en wet.
13. Geloof in en streven naar eerlijkheid, oprechtheid, welwillendheid, kortom naar alles wat prijzenswaardig is.

Hieraan werden later nog twee gewichtige leerpunten toegevoegd:

14. Het werk voor de Dooden.
15. Het Hemelsche Huwelijk.

Enkele punten kan ik nog even aandikken.

Adam's val was noodzakelijk, zeggen wij; noodzakelijk om een toestand teweeg te brengen, waarin de mensch ondervinding zou kunnen opdoen, worstelen met verzoeking. Dit bestaan krijgt de beteekenis van een proeftijd, een groeiveld voor geloof en geduld, een levensstaat, waarin de mensch zich voorbereiden kan voor grooter glorie en eer. Beproevingen en smarten leiden tot zelfontdekking en zelfbegrip. Ons aardsche bestaan, in de Voorzienigheid Gods,

Zou een lijdensschool zijn — zeker!
 Maar een School der Eeuwigheid:
 't Is de bittere, wrange beker,
 Die tot zoetwaardeering leidt.

Jezus Christus zou de Verlosser zijn. Hij kwam te bestemder tijd en verbrak de banden des doods, teweegbrengend de opstanding uit de dooden. De verrijzenis is een werkelijkheid, waarin ten slotte allen zullen deelen. Zóóver is het werk van den Heiland algemeen en onvoorwaardelijk. Maar de Christus deed méér. Hij verlostevens het menschedom van de slavernij van persoonlijke zonden, op voorwaarde dat Zijn Evangelie omhelsd en gehoorzaamd wordt.

Geloof — de drijfveer tot alle redelijke handelingen — is het eerste aanvangspunt van geopenbaarden godsdienst. Het is de grondslag van alle gerechtigheid. Daar, waar geloof in God eenmaal geworteld is, zal zonder veel moeite de overtuiging post vatten, dat men Gods wetten overtreden heeft: b e w u s t h e i d v a n

z o n d e. Op zonde-bewustheid volgt op den weg der bekeering: b e r o u w, die op haar beurt voert tot reformatie: levenshervorming. Maar levenshervorming wischt het verleden niet uit. Kan dat verleden niet vergeven, kan er geen verzoening met God bewerkstelligd worden? Zeer zeker! 's Menschen zonden, zijn schulden, die hem aan vroegere duistere dagen binden, kunnen afgewassen worden bij aanwezigheid van wáár geloof in God en een oprecht berouw — door den doop in water in den naam der Godheid. Hierop volgt de doop van den Heiligen Geest door handoplegging. De geest des menschen krijgt voeling met het geestesleven Gods, ontvangt kracht, die hem sterkt in den strijd met de wereld. Want al zijn ook zijn zonden hem vergeven, zijn menselijke neigingen drijven hem nog steeds ten kwade. Zijn onvolmaakt oordeel is een slechte gids. Vandaar dat een wijze Voorzienigheid hem het gezelschap van den Heiligen Geest beschikt. Bij dát Licht en onder dién Invloed wordt een karakterbouw ondernomen, die voeren kan tot hemelwaarde.

Dát prediken de Mormonen. De lezer begrijpt dat dit maar een heel kort en daarom zeer gebrekkig overzicht is. Daar is veel meer dat u waarschijnlijk interesseert, zooals bijvoorbeeld ons werk voor de dooden, ons tempelwerk, het zoogenaamde hemelsche huwelijk, ons werk en leven daar ginds in het Rotsgebergte, onze leer van het leven vóór dit aardsche bestaan en andere leerstukken. Alles meer dan de moeite van eene kennismaking waard.

Een nieuwe boodschap wordt doorgaans met argwaan begroet. Het lijkt wel of wij menschen in den regel ons slechts kunnen bewegen langs sleursporen, op voorvaderlijke wijze. Angstvallig klemmen wij ons vast aan het oude, het overgeleverde. Als de nieuwe boodschap niet strookt met dat overgeleverde, of als er maar gedacht wordt dat ze er niet mee strookt, wordt er terstond een vijandige houding tegenover aangenomen. Vergun mij daarom U te herinneren aan de woorden van Gamaliël:

Gij Israëlietische mannen! ziet voor u, wat gij doen zult aangaande deze menschen.

Want vóór deze dagen stond Theudas op, zeggende, dat hij wat was, dien een getal van omtrent vier-honderd mannen aanhing; welke is omgebracht, en allen, die hem gehoor gaven, zijn verstrooid geworden.

Na hem stond op Judas de Galileër, in de dagen der beschrijving, en maakte veel volks afvallig achter zich; en deze is óók vergaan, en allen, die hem gehoor gaven, zijn verstrooid geworden.

En nu zeg ik ulieden: houdt af van deze menschen, en laat hen gaan; want indien deze raad of dit werk uit menschen is, zoo zal het gebroken worden.

Maar indien het uit God is, zoo kunt gij dat niet breken; opdat gij niet misschien bevonden wordt ook tegen God te strijden. (Hand 5 : 35-40.)

Daaraan zullen wij ons maar houden, niet waar?

K.

NAAR ZION OF NIET?

Terwijl hij het groote Babylon in de Openbaring (hoofdstuk 18) noemt, roept de bezielde Patmos-ziener:

Gaat uit van haar, mijn volk! opdat gij aan hare zonden geen gemeenschap hebt, en opdat gij van hare plagen niet ontvangt; want hare zonden zijn de eene op de andere gevolgd tot den hemel toe, en God is harer ongerechtigheden gedachtig geworden.

Uit Babylon gaan beteekent: de wegen der goddeloozen verlaten, de dwaasheden der zondaars vermijden. Het beteekent óók een letterlijk optrekken van het volk des Heeren uit alle landen: de Joden naar Palestina, de „volkeren” naar de „toppen der bergen”, waar het Huis des Heeren gebouwd is. Jesaja 2 : 2, 3; Micha 4 : 1, 2.

Niet al het volk des Heeren echter zal letterlijk uit Babylon trekken, zooals blijkt uit de volgende voorspelling in het Boek van Mormon (1 Nephi 14 : 12 en 14):

En het geschiedde, dat ik zag de kerk van het Lam Gods, en hare kinderen waren weinige in getal, omreden de boosheden en afschuwelijkheden der hoer, die op vele wateren zat; niettemin zag ik, dat de kerk van het Lam, welke de heiligen Gods waren, eveneens over de oppervlakte der aarde verspreid was; en hunne heerschappij over de oppervlakte der aarde was gering, vanwege de goddeloosheden der groote hoer, welke ik zag.

En het geschiedde, dat ik, Nephi, de kracht aanschouwde van het Lam Gods, dat zij nederdaalde op de heiligen der kerk van het Lam en op het volk van het verbond des Heeren, hetwelk verspreid was over de oppervlakte der aarde; en zij waren gewapend met rechtvaardigheid en met de kracht van God in groote heerlijkheid.

Vele kerkleden hebben den vergadergeest gevoeld, dien „drang naar het Westen”. Anderen gevoelen dien minder sterk of in het geheel niet. En nu en dan wordt ons gevraagd: wat zullen wij in het laatste geval doen? Is het onze plicht, als leden der Kerk, naar Zion te gaan, ook als het ons in het vaderland betrekkelijk wél gaat, terwijl uit Zion soms berichten van werkloosheid komen?

Hierop kunnen wij gelukkigerwijs een gezagsantwoord geven. Van het Eerste Presidentschap der Kerk hebben wij namelijk onlangs een schrijven ontvangen, dat allen kerkleden in Nederland en andere Europeesche landen, die goede betrekkingen hebben — redelijkerwijs gesproken — aanraadt te blijven waar ze zijn; die kerkleden doen veel beter, zeggen deze Leiders, als ze de Kerk helpen opbouwen in de plaatselijke gemeenten, dan dat ze opofferingen maken om naar Zion te verhuizen. Ter wille van het Evangelie getroost men zich veel, maar wij mogen de maatschappelijke toestanden niet geheel en al uit het oog verliezen. En dat de zendingen ledensteun behoeven, zal wel niemand ontkennen.

Toen de ontginning van het Zoutmeerdal en de omgeving pas begonnen was, was daar land en bevoeiingswater in overvloed, en werd in alle zendingen het emigreeren aangemoedigd. Die toestanden zijn nu heel anders. Land met bevoeiingswater is haast niet meer te verkrijgen. Wie thans naar Zion gaat, moet er op rekenen, dat de bestaansstrijd daar lang niet gemakkelijk is. Velen kunnen geen werk vinden, dat ze kunnen verrichten, en teleurstelling volgt onvermijdelijk. Waar vier of vijf of meer Engelschsprekende werk-sollicitanten klaar staan, daar mag de buitenlander — die geen bevelen verstaan kan — niet verwachten, dat aan hem de voorkeur gegeven zal worden.

Wij verblijden ons met dit gezagswoord, dezen raad van onze Leiders. Schrijver heeft in het verstreken eeuwkwartaal de toestanden in Zion zien veranderen en het noodig-zijn van deze uitspraak voorvoeld. Vragen sommigen: maar ons tempelwerk dan? Maakt u niet ongerust! Daarin zal voorzien worden. Reeds nu is er een beweging op touw gezet, die heenwijst naar grooter samenwerking tusschen Zion en de verschillende zendingen. Zij die in de zendingen wonen, kunnen — bijvoorbeeld — geslachtsgegevens opspeuren voor in-Zion-wonenden, terwijl de inwoners van Zion tempelwerk kunnen verrichten voor in-de-zendingen-wonenden. In die richting liggen uitgestrekte arbeidsvelden. Mogen ze onder den zegen des Hemels met vrucht ontgonnen worden!

Er zijn op het oogenblik opgebroken gezinnen, die gedeeltelijk in Zion en gedeeltelijk in Babylon zijn. Wij verwachten niet, dat die opgebroken zullen blijven. De emigratie is niet stop gezet. Wij verwachten, dat sommigen zullen optrekken ondanks ontmoedigende nijverheidsberichten en ondanks het hiergenoemde Leiderswoord. De raadgeving is niet algemeen. Maar tot allen, op wie dat woord toepasselijk is, zeggen wij: Luistert naar de stem dier Godsmannen, en het zal u welgaan!

JEZUS DE CHRISTUS.

Hoofdstuk 7.

(Vervolg).

(Zondagsschoolles voor Ouders- en Theologieklas).

De aankondiging bij de Maagd.

Zes maanden na het bezoek van Gabriël aan Zacharias, en drie maanden vóór de geboorte van Johannes, werd dezelfde hemelsche boodschapper gezonden naar een jonge vrouw, met name Maria, die woonde te Nazareth, een stad in Galilee. Zij was uit het geslacht Davids; en hoewel ongehuwd, was zij verloofd of ondertrouwd met een man, Jozef geheeten, die eveneens van koninklijke afkomst was in het geslacht van David. De groetenis van den engel, ofschoon eervol en zegenrijk, wekte bij Maria verwondering, en verontrustte haar. „Wees gegroet, gij begenadigde! de Heere is met u; gij zijt gezegend onder de vrouwen”,¹⁾ zoo begroette Gabriël de maagd.

Gelijk andere dochteren Israëls, in het bijzonder die van den stam Juda en die van wie bekend was dat zij van David afstamden, had Maria er ongetwijfeld over gedacht, met heilige vreugde en verrukking, dat de Messias in de koninklijke linie zou geboren worden; zij wist dat een of ander Joodsch meisje de moeder van Christus worden moest. Was het mogelijk dat de woorden, die de engel tot haar sprak, betrekking hadden op die verheven verwachting en hope der natie? Zij had weinig tijd om deze dingen bij zichzelf te overwegen, want de engel vervolgde: „Vrees niet, Maria! want gij hebt genade bij God gevonden. En zie, gij zult bevrucht worden, en eenen Zoon baren, en zult Zijnen naam heeten *J e z u s*. Deze zal groot zijn, en de Zoon des Allerhoogsten genaamd worden; en God, de Heere zal Hem den troon van Zijnen Vader David geven. En Hij zal over het huis Jacobs Koning zijn in der eeuwigheid, en Zijns Koninkrijks zal geen einde zijn.”²⁾

Zelfs nu begreep zij nog maar ten deele de beteekenis van dit gewichtig bezoek. Niet in den geest van twijfel die Zacharias gedreven had om naar een teeken te vragen, maar vanwege een ernstig verlangen naar in- en toelichting, vroeg Maria, zich bewust van haar ongehuwden staat, en zeker zijnde van haar maagdelijken toestand: „Hoe zal dat wezen, dewijl ik geen man bekenne?” Het antwoord op haar natuurlijke, eenvoudige vraag was de aankondiging van een wonder dat de wereld nog nimmer gekend had — niet een wonder in den zin van een gebeuren dat in strijd zou zijn met de wet der natuur, maar toch een wonder door de werking eener hoogere wet, een dat de menschelijke gedachte gewoonlijk niet kan begrijpen of als mogelijk beschouwen. Maria

1) Lukas 1 : 28.

2) Lukas 1 : 30-34.

werd meedeeld dat zij bevrucht zou worden en na verloop van tijd een zoon voortbrengen, van wien geen sterfelijk mensch de vader zou zijn: — „En de engel, antwoordende, zeide tot haar: De Heilige Geest zal over u komen en de kracht des Allerhoogsten zal u overschaduwen; daarom ook, dat Heilige, dat uit u geboren zal worden, zal Gods Zoon genaamd worden”.¹⁾

Daarop vertelde de engel haar van den gezegenden staat harer nicht Elisabeth, die onvruchtbaar was geweest; en bij wijze van afdoende en laatste uitlegging voegde hij erbij: „Want geen ding zal bij God onmogelijk zijn”. Met zachte onderworpenheid, en nederig aanvaardend, antwoordde de reine jonge maagd: „Zie, de dienstmaagd des Heeren; mij geschiede naar uw woord.”

Toen zijn boodschap afgeleverd was, vertrok Gabriël, de verkoren Maagd van Nazareth, peinzend over haar wonderlijke ondervinding, alleenlatend. Maria's beloofde Zoon zou „De Eenigstgeborene” van den Vader in het vleesch zijn; aldus was stellig en vele malen voorspeld. Toegegeven dat de gebeurtenis zonder precedent was; eveneens toegegeven dat zij nimmer daarna is herhaald. Doch dat de geboorte uit de maagd éénig zou wezen was even werkelijk noodig tot het vervullen van profetie als het feit dat zij werkelijk plaats zou vinden. Dat Kind, hetwelk uit Maria geboren moest worden, was verwekt door Elohim, de Eeuwige Vader, niet in schennis der natuurlijke wet, maar in overeenstemming met een hoogere openbaring daarvan; en, de spruit van die verbintenis van hoogste heiligheid, hemelsch vaderschap en rein doch sterfelijk moederschap, zou terecht genoemd worden de „Zoon van den Allerhoogste”. In Zijn aard zouden samengevoegd zijn de machten van het Godschap met het vermogen en de mogelijkheid der sterfelijkheid; en dit door de gewone werking van de fundamentele wet der erfelijkheid, door God uitgesproken, door de wetenschap gedemonstreerd en door de wijsbegeerte erkend, dat levende wezens zullen voortbrengen — naar hun soort. Het Kind Jezus zou de lichamelijke, verstandelijke en geestelijke trekken, neigingen en krachten erven die Zijn ouders kenmerkten — de eene onsterfelijk en verheerlijkt: God — de andere menschelijk: de vrouw.

Jezus Christus moest uit een sterfelijke vrouw geboren worden, maar was niet direct de spruit van een sterfelijken mensch, behalve in zooverre Zijn moeder de dochter was van man en vrouw. In onzen Heere alleen is in vervulling gegaan het woord Gods, gesproken in verband met den val van Adam, dat het *z a a d e r v r o u w* de macht zou hebben om Satan te overmeesteren door den kop van de slang te vermorzelen.²⁾

Wat betreft plaats, toestand, en algemeene omgeving, vertoont Gabriël's aankondiging aan Zacharias een sterk contrast met het

1) Lukas 1:35; zie ook voorafgaande verzen 31-34.

2) Blz. 43 in „Jesus the Christ”, en Genesis 3:15.

afleveren zijner boodschap bij Maria. De toekomstige voorlooper des Heeren werd bij zijn vader aangekondigd in den prachtigen tempel, en op een plaats van de allergrootste heiligheid (uitgezonderd één andere in het Heilige Huis), onder het licht dat de gouden kandelaar verbreidde, en beschenen door den gloed van brandende asch op het gouden altaar. De Messias werd bij Zijn moeder aangekondigd in een kleine stad, ver verwijderd van de hoofdstad en den tempel, hoogstwaarschijnlijk binnen de muren van een eenvoudige Galileesche woning.

Het was natuurlijk dat Maria, nu aan zichzelf overgelaten met een geheim in haar ziel, heiliger, grootscher en meer haar wezen doortrillend dan ooit een ander daarvóór of daarna, gezelschap zou zoeken, en dat bij iemand van haar eigen sekse, tot wie zij in vertrouwen zou kunnen spreken, van wie zij mocht hopen bemoeiding en steun te ontvangen, en aan wie het niet verkeerd zou zijn mede te deelen wat op dien tijd aan waarschijnlijk geen ander sterveling dan zijzelf bekend was. Haar hemelsche bezoeker had in de richting van dit alles een wenk gegeven, toen hij Elisabeth, Maria's nicht, noemde, die zelf het voorwerp eener ongewone zegening was, en een vrouw door wie óók een wonder Gods was gewrocht. Maria spoedde zich haastig van Nazareth naar de heuvelstreek van Judea, een reis van ongeveer honderd mijlen, mits de overlevering juist is, die zegt dat Zacharias in het stadje Jutta woonde. De vreugde bij de ontmoeting tusschen Maria, de jeugdige maagd, en Elisabeth, die reeds op jaren gekomen was, bestond wederzijds. Uit datgene wat haar echtgenoot van de woorden van Gabriël had medegedeeld, moet Elisabeth geweten hebben dat de aanstaande geboorte van haar zoon spoedig gevolgd zou worden door die van den Messias, en dat daarom de dag waarom Israël in de lange donkere eeuwen gebeden en waarop het gewacht had, op het punt stond aan te breken. Toen Maria's groetenis haar in de ooren klonk, gaf de Heilige Geest getuigenis dat de verkoren moeder des Heeren voor haar stond in den persoon van haar nicht; en terwijl zij de lichamelijke gewaarwording ervoer, die samenging met het verkwikkende leven van haar eigen gezegende ontvangenis, beantwoordde zij den groet van haar bezoeker met eerbied: „Gezegend zijt gij onder de vrouwen, en gezegend is de vrucht uws buiks! En van waar komt mij dit, dat de moeder mijns Heeren tot mij komt?” 1) Maria antwoordde met dat heerlijke loflied, dat sindsdien in het muzikale ritueel van kerken als het Magnificat is opgenomen:

„Mijne ziel maakt groot den Heere; En mijn geest verheugt zich in God, mijnen Zaligmaker; Omdat Hij de nederigheid Zijner dienstmaagd heeft aangezien; want zie, van nu aan zullen mij zalig spreken al de geslachten. Want groote dingen heeft aan mij gedaan Hij, Die machtig is, en heilig is Zijn naam. En Zijne barmhartigheid is van geslacht tot geslacht over degenen, die Hem vreezen. Hij heeft een krachtig werk gedaan door

1) Lukas 1 : 42; lees de verzen 39-57.

Zijnen arm; Hij heeft verstrooid de hoogmoedigen in de gedachten hunner harten. Hij heeft machtigen van de tronen afgetrokken, en nederigen heeft Hij verhoogd. Hongerigen heeft Hij met goederen vervuld; en rijken heeft Hij ledig weggezonden. Hij heeft Israël, Zijnen knecht, opgenomen, opdat Hij gedachtig ware der barmhartigheid. (Gelijk Hij gesproken heeft tot onze vaderen, namelijk tot Abraham, en zijn zaad) in der eeuwigheid.”
(Uit „Jesus the Christ”, door J. E. Talmage).

ZUSTERSHULPVEREENIGING.

Woord van Wijsheid Les No. 10.
(Voor de derde week in November).

(Slot).

Bij het bereiden der dranken wordt bijna alle cafeïne opgelost, terwijl bij benadering de helft van het looizuur in de theeblâren of het koffiedik achterblijft. Gewoon bereid, bevat één kopje thee of koffie practisch drie „grein” (0.195 Gram - Red.) cafeïne. Bovendien bevat de theedrank nog circa negen grein looizuur.

Men zegt dat een enkele dosis van twintig of dertig grein cafeïne bij een gezond volwassen persoon den dood veroorzaakt. In deze verhouding bevat 1 pond thee genoeg cafeïne om zeven à twaalf personen te doden. Tien koppen thee of koffie, ineens genomen, zouden uiterst gevaarlijk, zoo niet noodlottig blijken.

Uitwerking van cafeïne. Bij kleine hoeveelheden veroorzaakt cafeïne een merkbare prikkeling in het centrale zenuwstelsel, en meer in het bijzonder in dat gedeelte hetwelk het brein doet werken. De persoon wordt levendig; gedachten ontstaan sneller en woorden vloeien vrijer. De gedachten-diepte neemt echter zelden toe, maar wordt, integendeel, tegengegaan. Op deze uitwerking volgt spoedig een uitputtend-neerdrukkende invloed, de zenuwen roepen om een nieuwe „dosis”, en zodoende onstaat de gewoonte. De menschelijke wil van den persoon wordt onmachtig en de slaaf van den verleidelijken drank! Vandaar de term: „gewoonte-vormende dranken”.

Het aanhoudend gebruik van thee en koffie wordt bijna zonder uitzondering gevolgd door zenuwachtigheid. Dit valt hoofdzakelijk te wijten aan de stekende werking die het vergif op het zenuwstelsel heeft.

Behalve zijn werking op het zenuwstelsel heeft cafeïne een slechten invloed op de nieren. De hoofdfunctie van deze belangrijke organen is het uitscheiden van afvalproducten — urine en aanverwante verbindingen. Urinezuur is een der voornaamste bestanddeelen van urine. Het onvermogen van de nieren om alle urinezuur uit te scheiden is verantwoordelijk voor een lange reeks ernstige, zoo niet noodlottige ziekten. Het eindproduct van cafeïne is een stof die nauw verwant is aan urinezuur.

De cafeïne die in vier koppen thee of koffie aanwezig is, staat gelijk met de totale hoeveelheid urinezuur die door een normaal persoon in vier-en-twintig uur wordt afgescheiden. Met andere woorden, vier koppen van deze dranken verdubbelen dagelijks het normale werk van de nieren. Het valt dan ook niet te verwonderen dat gebruikers van thee en koffie in bijna alle gevallen door nierstoornissen worden gekweld.

Chocolade en Cacao. Het publiek heeft chocolade en cacao nooit als ernstige benadeelers van de gezondheid beschouwd. Toch bevatten beide de alkaloïde *theobromine*, een vergif dat nauw verwant is aan cafeïne, dat in thee en koffie voorkomt. Theobromine brengt echter geen zenuwachtigheid of verstopping teweeg. Daarentegen werkt het heftiger op de nieren dan cafeïne. Onder den invloed ervan worden deze organen voortdurend geprikkeld en overwerkt.

Andere Gevaarlijke Drinken. Vele dranken, onder verschillende namen, waarvoor men goed reclame maakt, bevatten prikkelmiddelen. Coca-cola is er één van. Men moet met de bestanddelen van dergelijke dranken bekend zijn alvorens men ze gebruikt. Hieromtrent zegt Dr. Harvey W. Wiley: „Wanneer cafeïne van thee en koffie gescheiden wordt, en als een afzonderlijk vergif gebruikt, heeft het een veel meer eigen werking op het gestel dan wanneer het in de natuurlijke combinatie voorkomt.” Dr. William J. Schieffelin, voorzitter van de „National Wholesale Druggists' Association”, zegt praktisch hetzelfde in de volgende aanhaling: „Wanneer u cafeïne in thee en koffie gebruikt, gebruikt u het tegelijk met cafe-looizuur, dat in het aftreksel meekomt. Nadat u twee of drie koppen gehad heeft, verlangt uw maag niet meer. Indien u de cafeïne uittrekt en deze vermengt met stroop en smakelijk maakt, kunt u er zes à acht glazen van drinken, en er komt geen waarschuwing van uw maag, zoodat u een zenuwlijder wordt.” Dit is het gevaar van de dranken die cafeïne bevatten.

Geen mensch kan hopen zijn hoogste doel te bereiken zolang hij zich het gebruik van dranken veroorlooft die de meest vitale organen van zijn lichaam aantasten.

Geen Vitamine in Thee. Eenige groote thee-liefhebbers, in Engeland en in Amerika, hebben beweerd dat thee goed voor het lichaam is, op grond dat zij vitamine C bevat, de vitamine die schurft voorkomt. Ter weerlegging dezer bewering drukken wij een aanhaling af, genomen uit de *Deseret News* van 13 Augustus 1929, die voldoende voor zichzelf spreekt:

„Vanwege den nadruk die den laatsten tijd op het belang van vitaminen in ons voedsel is gelegd, hebben een groot aantal leveranciers van dit of dat verbruiksartikel de verzoeking niet kunnen weerstaan om beweringen te doen die door laboratoriumproeven niet kunnen worden gesteund. Dit blijkt o.m. het geval geweest te zijn met groene thee. In weerwil van hetgeen de vrien-

den daarvan als goed aannamen, is er niets van waar. Het Bureau voor Huis Economie van het Departement van Landbouw der V. S. heeft kort geleden een driemaandelijksche proefvoeding met marmotten onder zijn leiding gehad, waarbij men van groene thee als bijvoedsel gebruik maakte, met beslist negatieve resultaten. De thee-drinkende schepsels voeren er in het geheel niet wel bij. De bewering dat de hooggeprezen vitamine C in voldoende hoeveelheid in thee aanwezig zou zijn om het gebruik daarvan in de menselijke voeding nuttig te maken, is volkomen weerlegd."

Groot Britannië's Theeverbruik. De Heer Robert O. Mennell in zijn boek *Tea, An Historical Sketch*, in 1927 in druk verschenen, is verantwoordelijk voor de volgende berekeningen: In 1926 zijn er meer dan 395 miljoen ponden thee in Groot Britannië gedronken, en de hoeveelheid neemt nog toe! Dit beteekent een jaarlijksch verbruik van negen pond voor elk persoon in het land. Eén pond thee brouwt tweehonderd of meer kopjes, hetgeen komt tot een totaal van achttienhonderd kopjes thee die per jaar per hoofd gebruikt zijn! Volgens de berekeningen bevat thee drie procent cafeïne en meer dan twaalf procent looizuur en andere aetherische (vluchtige) oliën. En één pond thee, zooals wij gezien hebben, bevat genoeg cafeïne om zeven à twaalf personen te doden — indien dit ineens gebruikt wordt.

De Profet van het moderne Israël was geen scheikundige in den zin waarin de wereld het woord opvat — werkelijk was de voedselchemie als wetenschap in zijn tijd nog ongeborn. Toch gaf hij aan de wereld, bijna honderd jaren geleden, de verklaring dat thee en koffie, of elke drank die gewoonte-vormend is, „niet goed is voor het lichaam”.

Kan een intelligent persoon, die deze feiten inziet, falen om op de waarschuwing van den Profet acht te geven? Hebben de moeders van Israël en de dochteren Zions recht op dezen titel wanneer zij opzettelijk haar lichaam laten vergiftigen en haar verstand verduisterd worden door het gebruik van een dezer doodelijke bestanddeelen, ook al zijn die verborgen in de verleidelijke dranken die men in het dagelijksch leven tegenkomt?

Indien wij gezondheid naar lichaam en geest wenschen, moeten wij de wetten der Natuur gehoorzamen; indien wij Gods zegen verlangen, moeten wij Zijn wetten gehoorzamen.

Vragen.

1. Wat zoudt gij zeggen tegen een persoon die zich rechtvaardigt met de verklaring dat thee en koffie hem niet schaden, alleen maar omdat hij de schade niet onmiddellijk ontdekken kan?
2. Wat gebeurt er met een auto die men gedurig overbelast? Op welke wijze hebben thee en koffie of chocolade en cacao uitwerking op de nieren?
3. Wat beteekent het woord „anti-voedsels”? Noem er eenige.

4. Welke uitwerking heeft voortdurend zweepslaan op het gemoed van een paard? Cafeïne is een stimulans (prikkelmiddel) — een oud woord voor „zweep”. Hoe moet zij op het lichaam uitwerken? Welke zijn de zoogenaamde voedzels die prikkelmiddelen zijn?

5. Veroorzaken — naar uw oordeel — thee en koffie zenuwachtigheid? Waarom?

6. Wat is in het Woord van Wijsheid de beteekenis van de uitdrukking „heete dranken”?

7. Kunnen wij, met het oog op het feit dat thebromine krachtiger op de nieren inwerkt dan cafeïne, naar gewoonte cacao en chocolade met veiligheid gebruiken?

8. Bespreek het nadeel dat aan het lichaam wordt berokkend door het gebruik van kunstmatige prikkelmiddelen. Wie kent in Holland coca-cola?

9. Vertel wat gij weet van vitaminen in thee.

10. Volgens de cijfers van Mr. Mennell gebruikt men in Groot Britannië thee, koffie en cacao tot een hoeveelheid van 9 pond thee, 2½ pond cacao en 1 pond koffie per hoofd per jaar. Wanneer zij gemiddeld 1.20 per pond kosten, hoeveel geeft dan elk persoon per jaar uit aan zoogenaamde voedzels die zijn lichaam afbreken en vergiftigen? Het geldelijk verlies is reeds erg genoeg, maar waarom is dit nog maar het kleinste deel van de schade?

11. Wilt u beloven om uw gezondheid en die van uw nageslacht te behoeden door eens en voor altijd die groote massa zelf-vergiftigers den rug toe te keeren? Help bij het vinden van eenige goede „vervangings-dranken” en zend uw bevindingen naar 295 Edge Lane, Liverpool, opdat anderen hiervan mogen profiteren.

L. D. W.

ZONDAGSSCHOOLWERK.

AVONDMAALVERS VOOR DECEMBER 1929.

Weer staat de tafel hier gereed

Van hem, die voor ons allen leed.

Elk hart belijdt, elk vroom gemoed,

Geloof in Zijn verzoeningsbloed.

GEZAMENLIJKE OPZEGGING VOOR DECEMBER 1929.

(Lukas, Hoofdstuk 2, Verzen 8 tot 15).

En er waren herders in diezelfde landstreek, zich houdende in het veld, en hielden de nachtwacht over hunne kudde.

En ziet, een engel des Heeren stond bij hen, en de heerlijkheid des Heeren omscheen hen, en zij vreesden met groote vreeze.

En de engel zeide tot hen: Vreest niet! want ziet! ik verkondig u groote blijdschap, die al den volke wezen zal;

Namelijk dat u heden geboren is de Zaligmaker, welke is Christus, de Heere, in de stad Davids.

En dit zal u het teeken zijn: gij zult het Kindeken vinden in doeken gewonden, en liggende in de kribbe.

En van stonde aan was er met den engel een menigte des hemelschen heirlegers, prijzende God en zeggende:

Eere zij God in de hoogste hemelen, en vrede op aarde, in de menschen een welbehagen!

Opmerking: Uit Zion wordt voorgesteld dat de Zondagsschoolleiding — indien men deze opzegging te lang acht — de aanwezigen in twee groepen verdeelt, waarvan de eene de eerste vier verzen en de andere de laatste drie uit het hoofd leert. Aan het gezamenlijk instudeeren mogen op de Zondagen van 17 en 24 November eenige minuten besteed worden.

ALGEMEENE VASTENDAGLES VOOR DE. ZONDAGSSCHOLEN.

1 December 1929.

Onderwerp: Teekenen en gebeurtenissen die aan Christus' tweede komst voorafgaan.

Doel: Het koninkrijk der Hemelen is nabij.

1. De Herstelling van het Evangelie.
 - a. „Dit Evangelie des Koninkrijks zal in de geheele wereld gepredikt worden”. Matth. 24 : 14; Leer en Verb. 88 : 89.
„En Hij zal Zijne engelen uitzenden”. Matth. 24 : 31.
 - b. Het onderricht van den engel Moroni aan den profeet Joseph Smith.
 - c. Johannes de Dooper is op 15 Mei 1829 verschenen.
 - d. Petrus, Jacobus en Johannes in de eerste dagen van Juni 1829.
 - e. Mozes, Elias en Elia in April 1836.
2. De Uitverkorenen zullen vergaderd worden van de vier Hoeken der Aarde. Matth. 24 : 31.
Heiligen zijn tot Zion vergaderd vanuit de Britsche Eilanden, Scandinavië, Nederland, Duitschland, Frankrijk, Italië, Turkije, Zuid-Afrika, Indië, Japan, Alaska en de eilanden der zee.
3. De Toestand van de Menschen der Wereld voorspeld.
 - a. „Gelijk het geschied is in de dagen van Noach, alzoo zal het ook zijn in de dagen van den Zoon des Menschen”. Lukas 17 : 26-31; Leer en Verb. 45 : 56; 63 : 54.
 - b. „En weet dit, dat in de laatste dagen ontstaan zullen zware tijden. Want de menschen zullen zijn liefhebbers”, enz. II Tim. 3 : 1-9. II Petrus 3 : 3.
4. De Oorlogen, Pestilentie, Hongersnood, Aardbevingen, enz.
 - a. „Het eene volk zal tegen het andere volk opstaan”. Lukas 21. (Merk op: Zeventien naties namen deel aan den wereldoorlog).
 - b. De Influenza.

- c. De hongersnood in Rusland, China en Midden Europa.
 d. In het afgelopen jaar hebben er aardbevingen in alle deelen der wereld plaats gehad.
5. De Joden keeren terug naar het Land hunner Erfenis.
 „En Ik zal de gevangenis van Mijn volk Israël wenden, en zij zullen de verwoeste steden herbouwen”, enz. Amos 9 : 14-15.
 (Het Heilige Land is den Joden teruggegeven en wordt vruchtbaar, in vervulling van profetie. Joden uit Amerika en Europa verhuizen naar Jeruzalem. Let ook op de huidige moeilijkheden met de Arabieren).
- Toepassing: Hoe bereid ik mij voor op de Tweede Komst?

ZENDINGSNIEUWS.

Aangekomen.

Op den 10en dezer is te Rotterdam vanuit Zion aangekomen, Ouderling Cloyd C. Galbraith, teneinde in ons land het Evangelie te prediken. Ouderling Galbraith is op het oogenblik werkzaam in de Haagsche Gemeente.

Ontslagen.

Eervol ontslagen van zendingswerk in Nederland is Ouderling J. Stanley Humphrey, die den laatsten tijd te Hilversum heeft gearbeid. Ouderling Humphrey denkt in het laatst dezer maand naar Zion te vertrekken.

Afscheidsgroeten.

Nu wij ons weder in de toppen der bergen bevinden, gaan onze gedachten terug naar den tijd, dien wij met U allen mochten doorbrengen. Voor ons is dit een onvergetelijke tijd. Het was ons een voorrecht met U te mogen werken, u aan te moedigen het Evangelie te leven. De liefde die gij ons bewezen hebt, levert aangename herinneringen voor ons; moge onze Hemelse Vader U allen daarvoor zegenen.

Vergeeten doen wij U nimmer. Ons streven is getrouw te blijven aan de Waarheid, opdat het getuigenis daarvan steeds sterker in ons moge worden. God helpe ons om vast te houden aan de ijzeren roede des geloofs. Gaat voort, Broeders en Zusters, weet dat na volbrachten strijd de overwinning zeker is. Eén is er die ons allen in liefde gadeslaat, waar wij ons ook mochten bevinden.

Wij verblijven,

Uw toegenegen Broeder en Zuster in het Evangelie:
 JOHN VAN HAREN.
 B. VAN HAREN.

Namen gevraagd.

Ondergeteekende zoekt voor het Werk des Heeren (Genealogie) de drie namen (1) Nöthing; (2) Nething; (3) Netting; welke namen tussehen de jaren 1760—1790 vanuit Duitschland en Oostenrijk hun intrede in Neder-

land hebben gedaan. Zendingen (districtsklerken) die een of meer dezer namen op hun boeken vinden, of plaatselijke „Ster“-lezers, met personen van een of meer dezer namen bekend, worden vriendelijk verzocht de adressen dier personen te zenden naar dit kantoor, of naar Rudolf Netting, Schleissheimerstrasse 80-II, Mittel-Bau, München 13, Bayern.

Verbetering.

In ons vorige nummer (blz. 336) staat in de voetnoot: „Cleaner Girls“; dit moet zijn: „Gleaner Girls“. Deze naam (die letterlijk beteekent: arendelessters) wordt gegeven aan een bepaalde meisjesgroep in de O. O. V. Op blz. 338, 7e regel van onderen, staat: „wijs“; dit moet zijn: „onwijs“

DE GRONINGSCH E CONFERENTIE.

De aanstaande Groningsche Conferentie wordt op 16 en 17 November e. k. te Groningen gehouden. Des Zaterdag om 2 uur n.m. een vergadering voor de zendingen; om 7 uur 's avonds een bijeenkomst voor Ambtenaren, Ambtenaressen en Priesterschapdragers. Des Zondags openbare vergaderingen om 10 uur v.m. en 7 uur n.m. 's Middags 2 uur vangt een samenkomst voor de leden aan. Alle bijeenkomsten in de keurige nieuwe zaal Poelestraat 52.

KOMT ALLEN.

BRENGT UWE VRIENDEN MEE.

DE UTRECHTSCH E CONFERENTIE.

De eerstvolgende halfjaarlijksche conferentie van het Utrechtsche district vindt plaats op Zaterdag 30 November en Zondag 1 December a.s., te Utrecht. Des Zaterdag om 2 uur n.m. een zendingenvergadering; om 7 uur 's avonds een bijeenkomst voor Ambtenaren, Ambtenaressen en Priesterschapdragers. Beide vergaderingen in de zaal Kruisstraat no. 7). Des Zondags openbare vergaderingen in de zaal „Ultra Jectum“, Achter den Dom 12, om 10 uur in den morgen, 2 uur 's middags en 7 uur 's avonds.

Op Maandag 2 December des avonds 8 uur begint een bazar, uitgaande van de Zustershulpvereeniging.

ALLEN VAN HARTE UITGENOODIGD.

HET ROTTERDAMSCH E ZANGKOOR KOMT ZINGEN.

„Een scherpe tong snijdt het geluk aan flarden, voor zichzelf en voor ieder ander. Het is een van de gewoonste en meest rampzalige gestalten van het kwaad“.

Uitgegeven door de Nederlandsche Zending, Crooswijkschesingel 16 B, Rotterdam — Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending.
Abonnementsprijs per jaar: Nederland f 3.—, Buitenland f 4.—.
Afzonderlijke nummers 15 cent.